

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 1919, sp. zn. Rv I 366/19

Číslo: 274/1919

Právní věta:

Za vytknuté po rozumu čl. 347 obch. zák. lze považovati pouze vady, jež kupitel na odůvodněnou své všeobecné výtky byl výslovně uvedl.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.09.1919

Spisová značka: Rv I 366/19

Číslo rozhodnutí: 274

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Ve sporu firmy A. s firmou B. o zaplacení kupní ceny za dodanou malířskou hlínu uznal odvolací soud dle žalobního návrhu.

Nejvyšší soud rozsudek ten potvrdil, mimo jiné z těchto

důvodů:

Dovolatel shledává nesprávné právní posouzení věci v tom, že dle názoru soudu odvolacího nebyla vada zboží ve sporu namítaná, totiž vlhkost malířské hlíny, vytýkána včas a že tudíž pokládati sluší zboží co do této vlastnosti dle čl. 347 obch. zák. za schválené. Dovolatel poukazuje k tomu, že prodej se stal dle vzorku, že vzorek malířské hlíny žalovanému zasláný byl suchý, že však zboží mu dodané bylo vlhké tak, jak vyšlo z jámy, že tedy neodpovídalo vzorku a že žalovaný telegramem ihned po dojití zboží žalobkyni zasláným vytknul, že zboží vzorku neodpovídá a dal je žalobkyni k dispozici, dopisem pak ze dne 15. září 1918 jí oznámil, že zboží se podobá spíše šedému a žlutavému jílu, z čehož prý žalobkyně jako odborná firma věděti musela, že šedé a žlutavé zabarvení hlíny přičísti dlužno její vlhkosti. Pravda jest, že žalobkyně tuto posléz uvedenou okolnost věděla, neboť to vysvítá z jejího dopisu ze dne 17. září 1918, v němž žalovanému sděluje, že barva malířské hlíny, z jámy dobyté, jest šedá a že usušením se stává čistě bílou a že uložením na vzduchu bere na sebe následkem vlhkosti žlutavé zabarvení. Než okolnost ta je vzhledem k obsahu oznámení vad bez významu. Otázku, zda při koupi dle vzorku k zachování práv z vadnosti dodaného zboží stačí

všeobecné oznámení, že zboží neodpovídá vzorku, či zda jest třeba, by výtka tato byla blíže opodstatněna, netřeba v tomto případě řešiti, neboť žalovaný tuto svou všeobecnou výtku, telegramem žalobkyni oznámenou, odůvodnil blíže dopisem ze dne 15. září 1918, vytknuv ony vlastnosti hlíny, které zaslanému vzorku neodpovídaly. Ano všeobecné telegrafické oznámení může býti tedy posuzováno jen v souvislosti s dopisem ze dne 15. září 1918 a mohou býti pouze ony vady pokládány za vytknuté ve smyslu čl. 347 obch. zák., které žalovaný k odůvodnění své všeobecné výtky výslovně uvedl. Žalovaný vytýkal dodané malířské hlíně pouze její barvu, která ji činila spíše podobnou šedému, žlutavému jílu, nikoli však vlhkost. Též v návrhu na zajištění důkazu uvádí žalovaný, že místo objednané hlíny dle vzorku bílé barvy bylo mu dodáno zboží, které se podobá šedému a žlutavému jílu a pro zamýšlené účely není způsobilé. Žalobkyně musila se tedy právem domnívati, že žalovaný kromě onoho zabarvení jiných výtek nečiní. Sluší proto přisvědčiti názoru druhé stolice, že tato vlastnost (vlhkost hlíny) nebyla žalovaným vytknuta v čas a že zboží ohledně této vlastnosti pokládati sluší za schválené, neboť teprve provedeným důkazem zajišťovacím vyšlo najevo, že dodaná hlína jedině co do suchosti vzorku neodpovídá. Soud druhé stolice právem se zabýval otázkou včasnosti oznámení vytýkané vady, byť i v řízení před prvou stolicí na přetřes vzata nebyla, poněvadž uplatňování práv z vadnosti dodaného zboží jest již dle zákona samého (čl. 347 obch. zák.) od včasnosti výtek odvislé.